

Панихида за Петър Динев бе отслужена в София

На 2 юли, с благословението на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Неофит бе отслужена панихида за многозаслужилия български музикоучител Петър Динев. Панихидата се състоя в деня, когато се е упокоил църковно-музикалният деятел. Тя бе извършена на гробното му място в гробищния парк на кв. „Малашевци“.

Мертвеното последование бе предстоявана от ик. Кирил Попов, духовник при катедралния храм „Св. Неделя“ и диригент на Софийския свещенически хор, в молитвеното присъствие на доц. Димитър Димитров, дългогодишен преподавател по църковна музика в Богословския факултет на СУ и диригент на хора при патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“, и най-близките потомци на Петър Динев –правнукът му, кръстен на него Петър Петров и неговата майка Весела Петрова.

В края на заупокойното последование отец Кирил Попов, след като отбеляза,

че тази година, се навършват 130 г. от рождението Петър Динев се обърна към присъстващите с кратко, вдъхновено слово за многозаслужилия композитор, педагог, диригент, общественик, музиковед и протопсалт.

„Днес отбелязваме и второто раждане на Петър Динев, това на небето- каза в словото си отецът, който също е приел църковната музика за свое призвание. „Живеем ли, умираме ли, Господни сме!“ – казва апостолът Римляни (14: 8) Мисията на Петър Динев беше велика. Това бе един човек с огромни заслуги. Във всеки български храм до ден днешен се изпълняват негови песнопения. Обдарен от Бога с голям музикален талант той отдаде целия си труд за полза на Българската църква. И всичко, което вършеше го правеше за слава Божия, не за своя слава. Той го чувстваше за своя мисия тук на земята, и като дълг – да прославя Бога. Прекланяме пред неговата светла памет и молим Бога да го настани в селенията на праведните!“ – каза още отецът и пожела: „Да имаме упованието в Бога, че живота не свършва с този свят! Да се молим за нашите ближни и да се молим за нашия музикоучител Петър Динев, Бог да не го забравя. Да му благодарим за неговите трудове за Божия слава и нека вечна и блажена да бъде неговата светла памет!“

В чест на годишнината при гроба на Петър Динев бе изпълнено обичаното и популярно песнопение „Достойно ест“, известно още като „Диневото“.

След богослужебното последование, роднините и диригенти дълго разговаряха. Всеки сподели своя спомен от лична среща или преразказана случка от живота на Петър Динев, но всеки от тях свидетелстваше за скромния, трудолюбив и всеотдаен музикоучител.

Справка:

Петър Константинов Динев е виден български музиковед и композитор. Роден е на 14 юли 1889 г. в костурското българско село Куманичево (днес Лития), тогава в Османската империя, днес в Гърция. През 1895 г. семейството му се преселва в Цариград, където завършва средното си образование в българската духовна семинария. Музикални способности на малкия Петър се проявят още от трето отделение, когато започва да пее в църковния хор на българския храм „Свети Стефан“. Включва се и в хора към църквата към руското посолство, ръководен от В. Кулаков. Още като семинарист показва композиторските си заложби.

Българската екзархия изпраща Петър Динев да следва композиция и източна музика в Санктпетербургската консерватория, чийто ректор по онова време е

Глазунов. Сред състудентите му е Сергей Прокофиев, а негов близък приятел – Фьодор Шаляпин, който високо цени Петър Динев и го нарича „човек-богатство“. Едновременно с консерваторията Петър Динев завършва и право в Санктпетербургския университет. От 1919 година става преподавател по източна музика в Казанската консерватория. През 1922 г. се завръща в България, където до 1924 г. работи като учител по музика във Втора мъжка гимназия. От 1925 до 1936 г. е преподавател по църковна музика в Държавната музикална академия. От 1926 до 1944 г. преподава същата дисциплина в Духовната семинария, а от 1926 до 1934 г. е преподавател по източноцърковна музика в Богословския факултет на СУ. Наред с това Петър Динев е диригент на хора към Богословския факултет и на църковния хор към столичния храм „Св. Кирил и Методий“, който ръководи повече от 40 години. Заедно с Добри Христов учредява и активно ръководи Дружеството на църковните хорове в България (1937-1944). След 1944 г. работи като инспектор по музика и подначалник на културно-просветния отдел към Светия Синод.

Петър Динев е първият български музиковед, който работи системно в областта на църковната музика. Той превежда редица църковни песнопения от византийска невмена нотация на западна нотация, създава ръководство по византийска невмена нотация, в което със средствата на съвременната музикална терминология разяснява специфичните особености и характерните белези на византийската църковна музика и я прави достъпна за всички.

През 1963 г. в разгара на комунистическия атеистически период от историята на България, Петър Динев изнася пълнен лекционен курс по съвременна византийска невмена нотация в Българската академия на науките, като преподава псалтикийната практика като наука.

Разработва много композиции в старобългарски и източен църковен стил, композира лесни за усвояване и общодостъпни църковни песнопения за богослужебна и извънхрамова употреба. Хармонизира и обработва български народни песни от Македония.

Неговата научноизследователска дейност е многолика и разнопосочна. Публикува редица изключително значими трудове, статии и студии по различни проблеми на музикознанието, теорията, изпълнителското и композиционното творчество.

По повод своята 80-годишнина през 1969 г. за своята дейност и заслуги

Методий" – II степен. Получава и
Умира на 2 юли 1980 г. в град

[ТУК](#)

– Текст и снимки: Весела Игнатова | bg-patriarshia.bg